

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Fazekasné

Szerző:

Cím:

ok 27. 1961
Liszt Ferenc Szereztőség!

Forrás:

Magyar Nemzet

1961. júl. 23.

(Hely)

Bp.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő

"1961"

Személy

Helyszám

A. 72.

027.431

Nagyon elgondolkoztatott a *Magyar Nemzet* »Premier a Liszt Ferenc téren« című riportja a lap július 10-i számában. Beszámol benne arról, hogy milyen váratlanul és páratlanul nagy sikerrel indult a gyermekek önkiválasztó könyvtára.

Magam is anya vagyok, akinek a kislánya nehezen törik az olvasáshoz, mert a könyvben fellelhető csodák helyett erősen előnyben részesíti mindazt, amit a mi eseményekben gazdag életünk nyújt. Nekem ez örök kétségbeesésem, mert sehogyan sem tudom elképzelni, hogy igazán művelt emberré válhasson, aki nem a könyveken érik.

A riportot olvasva, kicsit irigykedtem. No, nézd csak! Hát más gyerekek ennyire szeretnek olvasni? De egy dologon mégis elcsodálkoztam. Éspedig a riporter meglepetésén, hogy mennyi technikával foglalkozó és ismeretterjesztő művet olvasnak a mai gyerekek. Nos hát — lehetséges lenne az, hogy az ürrepülés korában, ne törne fel elemi erővel, az ilyesfajta érdeklődés? Nem hinném.

Úgy gondolom, ezt az érdeklődést táplálni és fejleszteni kellene. Nagyrészt hiányoznak még az olyan népszerű és aránylag könnyű, technikával, mezőgazdasággal, geológiával foglalkozó könyvek, amelyek a fiatalabb korosztálynak is betekintést engednének, arra a területre, amely érdeklődésüket a legjobban felkeltette. Persze akadnak ilyenek, például Aujeszkynek az időjárásról, Iljinnek az óráról és a könyvről, Öveges professzornak a fizikáról szóló könyvecskéi, amelyek ügyes és szórakoztató módon tájékoztatják a gyermekeket is, de ez még nem elegendő. Hiszen az élet, a tudomány nyújtotta kalandok

jobban érdeklik ma gyermekeinket, mint bennünket, valamikor a kalandos regények.

És még egyet, — ami ugyan mellékvágány és magam is elismerem, hogy ezúttal éppen az én kislányomról szól a mese, — ne adjunk felmentést az olvasni nem szerető gyerekeknek.

Nemcsak az ürrepülés, a rádió és televízió korában is élünk. Sokkal könnyebb és kényelmesebb a könyvet látottakkal és hallottakkal pótolni. A képregényben megrajzolt klasszikusok lustaságra nevelnek. Az a fiatal, aki képes folytatásokban ismerkedett Gárdonyi »Láthatatlan ember«-ével, könnyen eshet tévedésbe, hogy ezzel már megismerkedett a művel. Persze ugyanúgy bekövetkezhet az ellenkező véglet is, hogy ezután, feltétlenül elolvassa.

Amikor azt mondom, hogy ne adjunk felmentést, akkor konkrétan a rádió néhány hónappal ezelőtt lezajlott, szülőkhöz szóló adására gondolok, amelyben elmondották: ma olyan a fejlődés iránya, hogy nem kell megijedni attól, ha későn kezd el olvasni a gyerekek. Ne is erőltessük őket, mondotta a pedagógus. Hiba volt ezt az adást délután sugározni. Azóta, minden esetben, ahányszor olvasásra akarom rábeszélni a kislányomat, azzal vág vissza, hogy a rádióra hivatkozik. Úgy gondolom, ebbe nehéz belenyugodni. Éppen ezért a hasonló adásokat jó lenne az esti órákra tenni.

Egyébként örülök a Liszt Ferenc téri könyvtár nagy sikerének, és úgy gondolom, ma már nincsen okunk csodálkozni az ismeretterjesztő művek nagy keresettségén.

Fazekasné,
Budapest